

§ 3. Kaucję na opakowania jednostkowe:

- 1) odczynników chemicznych stosowanych w analizach laboratoryjnych, innych niż określone w § 1 pkt 1, o pojemności większej niż 10 000 cm³ albo o zawartości netto, wyrażonej w g, większej niż 10 000 g,
- 2) preparatów zawierających powyżej 0,5 % metali szlachetnych, o pojemności większej niż 1 000 cm³ albo o zawartości netto, wyrażonej w g, większej niż 1 000 g

— ustala się w wysokości 10 zł, jednak nie wyższej niż 30 % ceny środka niebezpiecznego zawartego w opakowaniu.

§ 4. Kaucję na opakowania jednostkowe środków ochrony roślin będących środkami niebezpiecznymi:

- 1) o pojemności nieprzekraczającej 500 cm³ albo o zawartości netto, wyrażonej w g, nieprzekraczającej 500 g — ustala się w wysokości 1 zł,

- 2) o pojemności większej niż 500 cm³ i nieprzekraczającej 1 000 cm³ albo o zawartości netto, wyrażonej w g, większej niż 500 g i nieprzekraczającej 1 000 g — ustala się w wysokości 2 zł,
 - 3) o pojemności większej niż 1 000 cm³ i nieprzekraczającej 5 000 cm³ albo o zawartości netto, wyrażonej w g, większej niż 1 000 g i nieprzekraczającej 5 000 g — ustala się w wysokości 5 zł,
 - 4) o pojemności większej niż 5 000 cm³ albo o zawartości netto, wyrażonej w g, większej niż 5 000 g — ustala się w wysokości 10 zł
- jednak nie wyższej niż 30 % ceny środka niebezpiecznego zawartego w opakowaniu.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *M. Balicki*

2079

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 30 sierpnia 2004 r.

w sprawie badań lekarskich oraz zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy

Na podstawie art. 59 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres, szczegółowe warunki i sposób:

- 1) wykonywania badań lekarskich:
 - a) cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, ich małżonków oraz ich małoletnich dzieci,
 - b) cudzoziemców, którym doręczono decyzję o nadaniu statusu uchodźcy — zwanych dalej „cudzoziemcami”;
- 2) przeprowadzania zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemców.

§ 2. 1. Badanie lekarskie cudzoziemca obejmuje ogólną ocenę stanu jego zdrowia.

2. Przy wykonywaniu badania, o którym mowa w ust. 1, lekarz zwraca szczególną uwagę na możli-

wość wystąpienia zakażenia albo choroby zakaźnej lub narażenia na czynniki zakaźne wywołujące te zakażenia albo choroby.

§ 3. 1. Badanie lekarskie, o którym mowa w § 2 ust. 1, jest wykonywane:

- 1) w publicznym zakładzie opieki zdrowotnej utworzonym przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, a jeżeli nie jest to możliwe, w innym publicznym zakładzie opieki zdrowotnej właściwym ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca;
- 2) w ośrodku dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, w przypadku cudzoziemców, o których mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W uzasadnionych przypadkach lekarz przeprowadzający badanie lekarskie, o którym mowa w § 2 ust. 1, nakazuje poddanie cudzoziemca badaniom diagnostycznym, w tym badaniom laboratoryjnym krwi, wydzielin lub wydaliny w kierunku zakażenia HIV, krętkiem białym, błonicą, cholerą, czerwonką, dudem brzuszynym, durami rzekomymi A, B i C, innymi pałeczkami z rodzaju *Salmonella* i *Shigella*, w kierunku nagminnego porażenia dziecięcego oraz w kierunku gruźlicy.

3. Badania, o których mowa w ust. 2, mają na celu wykluczenie chorób zakaźnych lub określenie ich aktywności albo nosicielstwa.

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 134, poz. 1439).

4. Sposób wykonywania badań, o których mowa w ust. 2, określają przepisy o chorobach zakaźnych i zakażeniach.

§ 4. 1. W przypadku stwierdzenia przez lekarza wykonującego badanie lekarskie konieczności przeprowadzenia zabiegów sanitarnych ciała, cudzoziemcowi zapewnia się: dostęp do natrysków z ciepłą i zimną wodą, wykonanie zabiegów higienicznych oraz niezbędne środki utrzymania czystości ciała.

2. W uzasadnionych przypadkach cudzoziemca poddaje się stryżeniu w celu zapobieżenia szerzeniu się chorób zakaźnych i zakażeń.

3. Zabiegi sanitarne ciała, o których mowa w ust. 1 i 2, przeprowadza się w miarę możliwości w miejscu wykonywania badań lekarskich.

§ 5. 1. Odzież, w tym bieliznę, cudzoziemca poddaje się praniu oraz procesowi dezynfekcji termicznej w temperaturze powyżej 90 °C lub praniu oraz procesowi dezynfekcji chemiczno-termicznej w temperaturze 60—70 °C, z zastosowaniem odpowiednich środków dezynfekujących.

2. Odzież, której nie można poddać praniu, czyści się chemicznie i prasuje.

3. W przypadku podejrzenia lub stwierdzenia wystąpienia wszawicy lub świerzbu, odzież, w tym bieliznę, poddaje się dezynsekcji lub dezynfekcji chemicznej albo dezynfekcji w komorach parowo-formaldehydowych.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Zdrowia: *M. Balicki*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 17 marca 2003 r. w sprawie badań lekarskich oraz zabiegów sanitarnych ciała i odzieży cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy (Dz. U. Nr 61, poz. 553), które utraciło moc z dniem 2 września 2004 r. na podstawie art. 145 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808).

2080

WYROK TRYBUNAŁU KONSTITUCYJNEGO

z dnia 6 września 2004 r.

sygn. akt SK 10/04

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Wiesław Johann — przewodniczący,

Teresa Dębowska-Romanowska,

Biruta Lewaszkiwicz-Petrykowska — sprawozdawca,

Ewa Łętowska,

Jerzy Stępień,

protokolant: Dorota Raczkowska-Paluch,

po rozpoznaniu, z udziałem skarżącego oraz Sejmu i Prokuratora Generalnego, na rozprawie w dniu 6 września 2004 r., skargi konstytucyjnej Grzegorza Stępińskiego o stwierdzenie niezgodności:

1) art. 291 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, ze zm.) z art. 2, art. 31 ust. 3, art. 64 i art. 42 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

2) art. 293 § 2 w związku z art. 437 § 1 i art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postę-

powania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, ze zm.) z art. 2 i art. 176 ust. 1 Konstytucji,

orzeka:

1. Art. 291 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) jest zgodny z art. 2, art. 31 ust. 3, art. 42 ust. 3 oraz art. 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Art. 293 § 2 w związku z art. 437 § 1 i art. 426 § 1 ustawy powołanej w pkt 1 jest zgodny z art. 2 i art. 176 ust. 1 Konstytucji.

Wiesław Johann

*Teresa Dębowska-
-Romanowska
Ewa Łętowska*

*Biruta Lewaszkiwicz-
-Petrykowska
Jerzy Stępień*